

[Handelsministeren.]

ordentlig mand, der bliver bestyrer. På den anden side har man ment, at jeg i højere grad skulle have lyttet til min kollega justitsministeren i spørgsmålet om objektivt og subjektivt ansvar, og jeg kan love, at jeg skal overveje sagen endnu en gang. Der bliver jo også lejlighed til i udvalget at komme tilbage til dette spørgsmål.

Axel Ivan Pedersen: Den diskussion, der her har fundet sted, giver mig anledning til at fremsætte et par bemærkninger. Den første skal gælde afholdsøl fra fad. Jeg synes, den højtærede minister var meget storsindet i de betragtninger, han gjorde gældende om, at hvis det nu kan glæde nogen at få dette afholdsøl hældt over på en tønde, før det kommer i glasset, skulle det ikke genere ham. Jeg vil gerne sige, at det jo er et meget farligt eksperiment — dette er også henvendt til det ærede medlem, der rejste dette spørgsmål — og det kan give anledning til kolossalt misbrug. Vi ved godt, at øl serveret på flasker uden etiketter har været et kendt fænomen visse steder rundt omkring i landet, men jeg tror nok, at bestemmelsen om at opretholde varemærker på dette område vil være det mest rimelige.

Når det ærede medlem hr. Baunsgaard synes, at denne lovgivning bør afvente forhandlingerne i næringslovskommissionen, så forstår jeg for så vidt godt, hvilke tanker der ligger bag, men jeg vil deroverfor hævde, at beværterloven i sig selv er en selvstændig næringslov for hele det område, den dækker, og at man ikke nødvendigvis behøver at lade den have relation til den kommende næringslov.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh rejste det spørgsmål, om man ikke skulle lade dette lovforslag og det lovforslag, der er opført som næste punkt på dagsordenen, behandle under ét i samme udvalg. Jeg føler mig ikke særlig fristet til en sådan fremgangsmåde, for beskatningsloven er nu engang en lovgivning for sig, og jeg synes ikke, man kan indrette en næringslov ud fra et beskatningsmæssigt hensyn; det omvendte ville vel egentlig være det mest rimelige. Det ærede medlem hr. Weikop rejste spørgsmålet om kooperationen og sagde: hvad vil ministeren gøre,

hvis kooperationen stiller krav eller ønske om at få f. eks. en spiserestaurant på Vesterbro? I den anledning fristes jeg til at sige, at hvis der virkelig er behov for en sådan spiserestaurant, hvorfor skulle ministeren så nægte det, fordi det er kooperationen, der vil have en sådan.

Da denne lovgivning var til første behandling for to år siden, gav det ærede medlem hr. Weikop dog udtryk for, at han for sit vedkommende mente, at det var et privilegium at udskænke spiritus, medens det at servere mad, svagt øl eller mælk var noget ganske andet. Dette vil jeg gerne trække frem i relation til den bemærkning, jeg lige har gjort.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro rettede en kritik mod lovforslagets § 8 med den motivering, at vanskelighederne lå i at placere ansvaret for at drive en beværtning, og da dette ansvar var ret stort — deri er vi enige — mente det ærede medlem, at det ville blive betydeligt vanskeligere, hvis man havde flere virksomheder, og det var jo ikke altid lige let med en bestyrer. Det er min opfattelse, at selv om det ikke klart fremgår af § 8, sigter paragraffen i første række på de såkaldte spisehuse eller de såkaldte alkoholfrie restauranter, hvor ansvaret jo i almindelighed ikke er så stort, som det kan være for en restaurant med ret til udskænkning af stærke drikke.

Vagn Bro: Må jeg takke den højtærede minister, fordi han vil overtænke spørgsmålet om det objektive og det subjektive ansvar. Jeg føler mig nu nogenlunde tryk, da jeg har en skriftlig udtalelse fra den højtærede justitsminister. Det synes jo at gå med disse forhandlinger, der føres fra forskellig side; så bliver det afgørende blot, hvem der sejrer, og da den højtærede justitsminister er repræsentant for socialdemokratiet, er jeg tilbøjelig til at tro, at han trækker det længste strå.

Må jeg så blot sige til den højtærede minister, at vi jo alle — jeg selvfølgelig i mindre grad end han — har rejst i udlandet, og jeg må erkende, at også jeg har opdaget ting derude, som jeg kunne ønske overført til Danmark. Jeg vil se bort fra de meget stærke drikke, men jeg synes, det er en skøn tanke, at en mild og god flaske rødvin koster 4 kr. i Paris, og det ville være ud-